

پیام دوکتور محیی الدین مهدی

عضو مجلس نمایندگان افغانستان

به همایش ایتلاف احزاب و سازمانهای دموکرات و ترقیخواه افغانستان

بنام خداوند جان و خرد

پیش از همه، این همایش را مبارکباد می گویم، زیرا باور دارم که نیت خیری انگیزه ی آن است و آن از دردی نشات کرده که جامعه ی ما را آزار می دهد.

در ثانی تشکر می کنم که به من نیز این فرصت داده شد تا بگویم که آری من نیز این درد را احساس می کنم و با آنانی که در پی درمان اند، همسو می باشم.

و اما در باره ی دیروز باورم اینست که هرچه بوده تاثیرات آن بر امروز و فردا را نمیتوان انکار کرد؛ ازینرو باید آنرا بی رحمانه نقد کرد و حتی به اعتباری اگر می خواهیم در امروز تغییری بیاوریم، باید آنرا نفی کنیم ولی اگر می خواهیم شریک کاروان امروز باشیم، می توانیم دیروز را توجیه کنیم.

با اینحال، در کار امروز نمود هایی از برآورده شدن آرمانهای دیروز را می بینم که باید با حرکت های بی آرایش و نا سازش کارانه حمایه و تقویت گردند. درحالیکه حکومت سخت می کوشد با قربانی کردن دستاورد های دموکراتیک امروز، خود را با اعصار تاریک گذشته پیوند زند و یا برای دوام حضور خود، در اذای حفظ نمادین آنها از مردم افغانستان و جامعه ی جهانی باج بگیرد.

حضور دایمی نیروهای بین المللی به معنای ادامه ی جنگ است، زیرا این حضور تحریک و تخریش دسته هایی از مردم افغانستان و حلقه هایی از کشور های منطقه را درقبال دارد و خروج این نیروها

نیز به معنای ادامه ی جنگ است؛ زیرا حلقه های تاریک اندیش شامل در حاکمیت موجود، بی تابانه بازگشت طالبان والقاعده و دیگر دوستان منطقوی خود را انتظار می کشند.

در این صورت آرزو می کنم آگاهان و متفکران جامعه ی ما روی دو محور برنامه ریزی نمایند:

۱- برای پاسداری از روند دموکراسی، تأکید بر تمرکززدایی داشته باشیم و نگذاریم دسته های کهنه پرست، به بهانه های حمایه از این سنت و آن عنعنه، زمینه ساز حاکمیت ارتجاع و تعصب گردند.

۲- امضای معاهده ی استراتیژیک عوامل محلی و منطقوی بحران افغانستان را از بین نمی برد؛ می باید در کنار حضور مشروط نیروهای بین المللی، در پی ایجاد همگرایی منطقوی برآییم تا به زمینه های اجتماعی و اختلافات منطقوی بحران مزمن کشور، پاسخ در خور پیدا کنیم.